

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 33. Regis Angliæ mæror.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

defuncti excutiunt, vident, quod sub ^{Sæcul. XII.} habitu monastico rigidum cilicium, quin ^{A.C. 1170.} etiam, rem sine exemplo! femoralia ex eodem opere rigentia gessisset. Ad pœnitentiæ spectaculum monachi lacrymarum torrentes fundebant; nam hucusque tanta vitæ austeritas cunctos latuerat. Ergo vestimenta Sacerdotalia superinducunt, & in sepulchro marmoreo novo, quod in illo Oratorio erat, Præsulem suum deponunt. Tunc januæ omnes diligentissime obseratæ, Ecclesia integro pæne anno Interdicto subjacuit, velatæ sunt Cruces, nudata Altaria, quod in Parasceve fieri solet, & Monachi in suo Capitulo Officium Divinum sine cantu recitarunt.

§. XXXIII.

Regis Angliæ mœror.

Ubi Rex Angliæ comperit, Thomam a latronibus jugulatum, paucis exinde diebus elapsis, quosdam ex Clericis suis Cantuariam misit, qui Monachis ad Ecclesiam Cathedralē convocatis dixerunt: *Funestus exitus Archiepiscopi vestri usque adeo Regem afflixit, ut per triduum Ecclesiæ aditum sibi ipsi prohibuerit, & nihil cibi nisi lac amygdalinum sumserit. Nullum solatii genus admisit, sed totidem diebus latuit inclusus; haud ignarus enim est, quantum famæ suæ*

*Gest. post
Mart.
c. 1.*

Sæcul. XII.
A.C. 1171.

sua immane suorum facinus noceat, omnesque promptissime credituros, Regem perniciem viri exoptasse, de quo sæpissime conquestus esset, quod solus suæ voluntati obfisteret. Parricidium est execrandum & inauditum; At mores, quos piissimus Rex bucusque exhibuit, satis demonstrant, tanti criminis conscium non fuisse. Illud solum Regiam conscientiam aliquatenus angit, quod, cum illo tempore, quo, revocata pace, discordiæ facem credebat extinctam, ad ejus notitiam pervenisset, omnes illos, qui Unctioni filii sui interfuissent, excommunicationis censura fuisse punitos, coram amicorum fidissimis dolorem non presserit. Horum vero quatuor commiseratione carissimi Regis, acerbissime dolentis, incitati, eoque magis, quo majoribus beneficiis Archiepiscopum a Principe suo donatum non ignorabant, clam aula relicta, scelus ausi sunt, rati se Regi gratum facturos. Quos ubi discessisse patuit, Rex optime gnarus, his ipsis nullos in regno suo promptiores & flagitiosiores invenire esse, celerrime misit cursores, qui malum prohiberent, & temerarios ab incepto retraherent; sed, heu! jam mare trajecerant, & peregrinarent facinus illa die, qua Rex redire compulsos in Regia conspicerere sperabat. Hæc ad vos, Fratres, referre jussi sumus. Discutite falsam de Rege suspicionem; Deum

Deum orate, ut ei ignoscat, quod in illo Sæcul. XII.
animi tumultu vocem non tenuerit, sed A.C. 1171.
verba exciderint, quæ horrendæ cædis
occafio extiterunt. Occisi corpus honori-
fice sepelite, nam Regis ira in mortuum 5. ep. 78. 80.
non durat. 81.
 Huc usque Legati Regis
 Angliæ.

§. XXXIV.

Legati ad Papam missi.

Inter hæc duo viri, scientiarum Doctores, Alexander *le Gallois* & Guntharius *Flamen*, qui morienti Thomæ adstiterant, triste nuncium ad Papam detulerunt, ferentes etiam complures literas commendatitias, a Rege Franciæ, a Theobaldo Comite Blesensi, & Guilielmo Archiepiscopo Senonensi sibi commissas; hi enim omnes a Papa petebant, ut in cædis reos eo rigore animadverteret, quem Justitia exigebat, S. Præsulem Martyrem appellabant, tumulumque ejus miraculis clarescere affirmabant. Rex Angliæ quoque Nuncios Romam misit, & Arnoldus Episcopus Lexoviensis, vir eloquentiæ laude eximius, Regi Angliæ ep. 79. subjectus, ejusdem causam data Epistola defendit, in qua Regem tantam doloris vim sentientem exhibet, ut multis de vita periclitari videretur. Tum rogat Papam; reos pro enormitate flagitii puniat, Regis autem innocentiam parcat.

Hæc